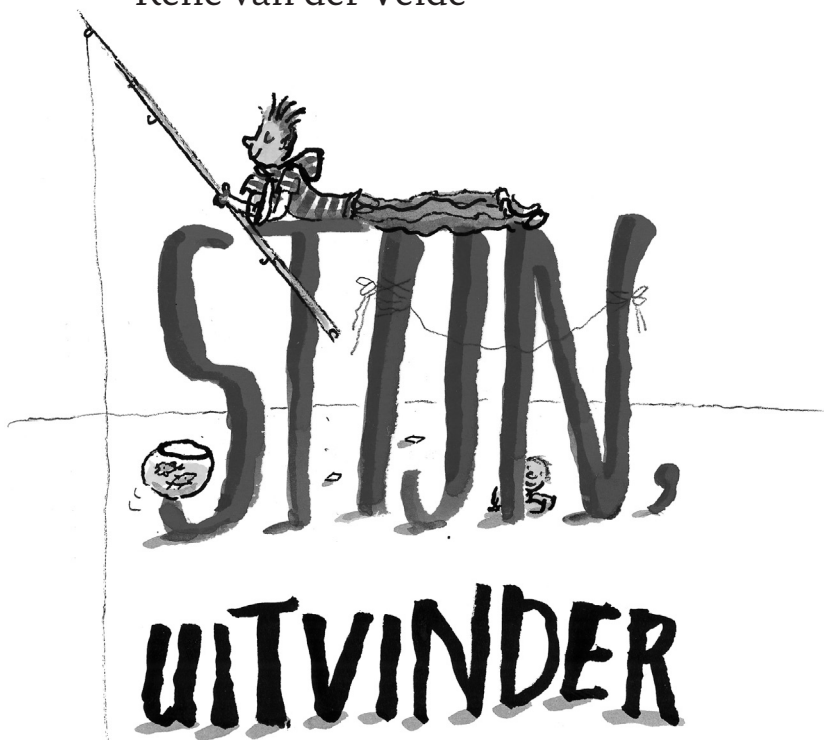

René van der Velde

met tekeningen van Georgien Overwater

Uitgeverij Ploegsma Amsterdam

Kijk ook op
www.ploegsma.nl
www.renevdvelde.nl

AVI8 / E5/M6

ISBN 978 90 216 6995 3 / NUR 282

© Tekst: René van der Velde 2012

© Illustraties: Georgien Overwater 2012

Vormgeving omslag: Steef Liefting

Typografie en zetwerk: Studio Cursief, Irma Hornman

© Deze uitgave: Uitgeverij Ploegsma bv, Amsterdam 2012

Alle rechten voorbehouden.

Uitgeverij Ploegsma drukt haar boeken op papier met het fsc-keurmerk. Zo helpen we waardevolle oerbossen te behouden.

Mijn eerste uitvinding

IK WORD UITVINDER!

Hallo, ik ben Stijn van Veen. Welkom in mijn leven! Je bent precies op tijd, want ik heb net mijn eerste uitvinding gedaan: IK BEN UITVINDER!

Toen ik vanmorgen om 07.30 uur opstond, was ik nog gewoon Stijn van Veen. Ik had zoals altijd genoeg ideeën in mijn hoofd, maar die kwamen er niet út. Meer een invinder dus!

07.34 uur. Ik keek in de spiegel. Ik zag het hoofd dat ik iedere ochtend in de badkamerspiegel tegenkom. Niks bijzonders. Twee groene ogen, een kleine neus met een paar sproeten en daaronder een kleine mond. Dat ben ik. Mijn moeder vind dat ik een grote mond heb, maar dat is natuurlijk onzin.

Ik kamde met twee handen tegelijk door mijn wilde haarbos. Ik heb rood haar. Niet een beetje rood, maar echt vuurrood. Dat komt door mijn vader, die is ook rood. Hij zegt dat het de schuld is van opa.

07.37 uur. Ik gooide een flinke plens koud water in mijn gezicht en wreef mijn ooghoeken schoon.

07.38 uur. Ik deed een flinke klodder tandpasta op mijn tandenborstel en begon met poetsen. Als vanzelf begon ik te neuriën. Iedereen die ik ken, neuriet bij het tandenpoetsen. Behalve mijn broer van zestien. Hij gromt bij het poetsen. Hij gromt bij alles.

07.41 uur. Ik nam een slokje water en spoelde mijn mond. Niet achterover met veel gegorgel, zoals in films, maar gewoon voorover zonder geluid. De tweede slok was veel groter. Dan kon ik meteen de wastafel schoon spugen. De derde slok slikte ik door.

07.43 uur. Vlak voordat ik de badkamer uit stapte, keek ik nog één keer in de spiegel. Dat was nieuw. Eerst liep ik na de derde slok altijd direct de badkamer uit. Maar vorige maand is dat veranderd. Ik weet nog precies welke dag het was. Het was de dag nadat Fleur bij ons in de klas kwam. Meester Breezand had aangekondigd dat er een nieuw meisje bij zou komen, maar ik had nauwelijks naar hem geluisterd. We

hebben wel meer meisjes in de klas en dat is niet iets om lang over te praten. En toen kwam zij binnen. Fleur. Sinds die dag kijk ik om dertien over half acht altijd nog even extra goed in de spiegel.

07.51 uur. 'Stijn schiet eens op, je moet al bijna naar school!' Dat was mijn vader. Toen ik beneden kwam, hoorde ik nog net zijn auto wegrijden.

Mijn moeder stond met een huilende Roos op haar arm bij het raam.

Roos is mijn zusje van tien. Tien weken. Ze huilt de hele dag en toch is ze het liefste wat ik ooit gekregen heb. Nog liever dan Trash. Dat is mijn hond. Ook lief, maar hij luistert niet naar mij. Roos wel. Ik denk dat Roos juist heel graag naar mij luistert, want als ze mij hoort... is ze stil!

'Dag Roos!' riep ik. 'Heb je lekker geslapen?'

Roos stopte direct met huilen.

'Was het maar waar,' zuchtte mijn moeder, 'ze heeft de hele nacht liggen spoken.'

Roos begon weer te jammeren.

Fleur

Roos

‘Spoken bestaan niet, zusje.’

Roos werd weer stil. Ik weet zeker dat ze naar me luisterde.

Ik propte een halve boterham in mijn mond en spoelde hem weg met een glas melk.

Roos huilde nog steeds niet. Maar dat kwam omdat mijn moeder ook een manier had om haar stil te houden. Twee manieren eigenlijk. Twee borsten.

07.59 uur. Grrm! Dat was Rom, mijn broer, die binnenkwam. Hij praatte nooit in hele zinnen. Maar mijn moeder begreep hem vaak wel.

‘Bijna acht uur,’ antwoordde ze.

Hij pakte een appel uit de schaal en liep de keuken weer uit.

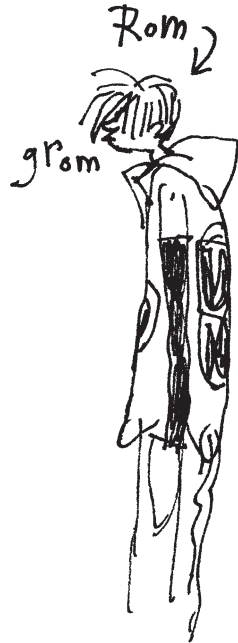
‘Veel plezier op school!’ riep mijn moeder hem na.

Uit de hal kwam nog een vreemd grommend geluid.

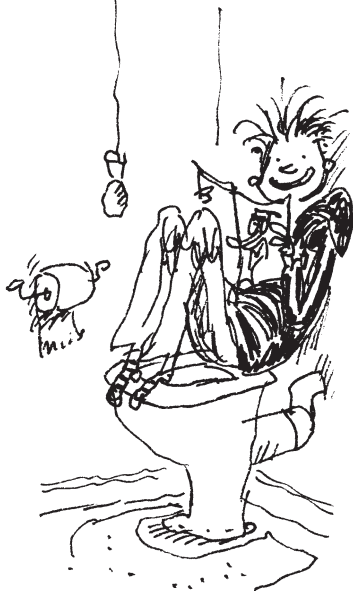
08.04 uur.

‘Moet jij niet naar school?’ Mijn moeder legde Roos tegen haar schouder en klopte op haar rug. Roos liet een boer en begon meteen weer te huilen.

‘Ik moet eerst nog even naar de wc,’ zei ik.

Ik zit graag op de wc, ook als ik helemaal niet hoeft. De wc is mijn lievelingsplek om na te denken.

o8.06 uur. Dit was het moment!

Ik weet niet of de tijd precies klopt hoor, maar ik ging met mijn broek nog aan op de wc-bril zitten. Ik pakte een oude *Donald Duck* uit het mandje.

Toen las ik: *Archimedes zat in bad toen hij zijn uitvinding deed. Eureka! Hij sprong omhoog en rende naakt naar buiten.*

Ik zat dus op de wc en ik sprong ook omhoog. Dat was het. Ik bedacht het niet, het schoot zomaar in mijn hoofd. Ik word uitvinder. Stijn van Veen. Uitvinder.

o8.08 uur. Ik rende de straat op. Niet naakt hoor, ik had mijn broek immers niet uitgehad. Ik riep ook niet 'eureka' of zoiets. Ik rende omdat ik haast had, want school begint om half negen.

o8.35 uur. Meester Breezand keek verstoord op toen ik binnenkwam. 'Weer te laat, Stijn,' mopperde hij. 'Het is elke dag hetzelfde liedje, wanneer verander jij nou eens?'

Hij had natuurlijk geen idee hoeveel ik veranderd was. Maar dit was waarschijnlijk niet het goede moment om dat te vertellen.

Mijn tweede uitvinding

HOE HOUD IK ZOENENDE FAMILIELEDEN OP AFSTAND, INCLUSIEF LIEVELINGSTANTES?

Kijk, een familiebezoekje is helemaal niet zo erg. Mijn moeder kondigt het altijd ruim op tijd aan. Ongeveer vijf minuten voordat ze wil vertrekken: 'We gaan naar oma!'

Ik zeg dan: 'Ik ga niet mee.'

Mijn broer zegt soms: 'Grrm!', maar meestal zit hij al boven voordat mijn moeder iets gezegd heeft.

Mijn vader drukt daarna extra lang op de claxon, omdat hij al tien minuten in de auto zit te wachten. Bij de voordeur roept mijn moeder dan nog: 'Passen jullie goed op het huis?'

Probleem van het familiebezoek opgelost.

Maar vanmorgen werd familiebezoek plotseling wél een megagroot probleem.

Ik blies net een hele mooie kauwgombel. Dat doe ik altijd als ik me goed voel en niets hoeft uit te vinden. Mijn vader kwam met zijn mobiel in de hand de trap af. 'Tante Odine staat op het station. Ik ga haar even halen.'

De roze bel spatte met een grote knal uit elkaar.
Midden in mijn gezicht.

Eigenlijk is tante Odine een hele leuke tante. Ze komt één keer per jaar op bezoek. Dan blijft ze een paar dagen logeren. Als ze weer vertrekt, laat ze altijd een enorme stapel chocoladerepen achter. Hartstikke lief dus.

Ze heeft maar één probleem en ik krijg al kippenvel als ik eraan denk. De zoen. Die dikke kletsnatte zoen, liefst op mijn beide wangen! Juch! Dat is dus pure kindermishandeling.

Ik vluchtte direct naar de wc. Mijn hersens draaiden al op volle toeren. Ik was niet voor niets uitvinder geworden!

Tijdens haar laatste bezoek bedacht ik de zoenende schijnbeweging. Toen was ik natuurlijk nog geen echte uitvinder, dus dat werkte niet. Ik liep recht op haar af en op het laatste moment draaide ik mijn gezicht met een ruk opzij. Maar daardoor kreeg ik een kletsnatte voltrefter op mijn linkeroor. 'Mis!' riep ze, en daarna kreeg ik zelfs nog een zoen extra!

Ieieuww! Zoenende tantes, het zou verboden moeten zijn.

Ik draaide op de wc-bril heen en weer en pulkte aan een klein stukje kauwgom bij mijn linkeroor. Dat was er natuurlijk in geschoten toen die kauwgombel ontplofte. Ik kneep in het zachte propje en plotseling wist ik het.

Dit was echt een geweldige uitvinding. Ik rende naar de keuken. Daar vulde ik een kopje met warm water en ik pakte ook nog een potje jam uit de koelkast. Beide nam ik mee naar mijn kamer. Onder mijn stoel pulkte ik een oud stukje roze kauwgom los. Ik liet het harde stukje in het kopje water vallen en rommelde ondertussen in mijn bureaula. Ik vond niet wat ik zocht en liep naar de gang. Daar klopte ik op de deur van mijn broer.

